

Posudek na bakalářskou diplomovou práci Věry Müllerové s názvem Tříhlasé adventní a vánoční písně z kancionálu V. K. Holana Rovenského – praktická edice

Posuzovaná práce je již z hlediska svého titulu i zaměření studijního oboru Sbormistrovství chrámové hudby orientovaná prakticky, jejím jádrem je praktická edice čtyřiceti písní pro dva melodické hlasy a generálbas z kancionálu Capella Regia Musicalis. Kritériem pro výběr repertoáru byla primárně výše uvedená sazba, sekundárně, kvůli nutnému omezení tématu, pak zvolená liturgická období (advent a vánoce), které konvenují současné repertoárové potřebě světských i chrámových sborů. V tomto smyslu považuji téma za šťastně zvolené a k samotné edici nemám (až na pár drobných připomínek) zásadní výhrady.

Problematickými se mi jeví zejména dvě úvodové kapitoly. Autorka si neodpustila relativně rozsáhlé koncipovaný úvod do tematiky kancionálového repertoáru, v daném rozsahu ale musel nutně zůstat velmi povrchní a neinvenční. V této souvislosti autorka také neprokázala základní rozhled po odborné literatuře, postrádám zde pasáž ve smyslu stav bádání a za nevhodné považuji užití zdroje: Slovník spisovné češtiny nebo diplomové práce, případně Černušákovy Dějiny, nutně je pracovat s primární literaturou (například s příslušnými hesly ve Slovníku české hudební kultury), z relevantních zdrojů je pak citováno neadekvátně ve formálním smyslu (chybí odkaz na autora hesla či název příslušné kapitoly), řada cenných zdrojů informací však zůstala opomenuta.

Poslední komplexní výtka: autorka v celém textu chybně používá výhradně uvozovky s horním indexem.

Dílčí výhrady:

Odstavec na s. 11 týkající se školních sborů obsahuje přinejmenším řadu zkreslení – je zde zmíněno zapojení školních sborů do lit. hudby v 16. století (propojení s liturgií je přitom fundamentálním prvkem ve vztahu farní školy a chrámu, na což bezprostředně navazuje zmínka o nácviu skladeb na jezuitských kolejích, což považuji z chronologického i obsahového hlediska za nepřesné zjednodušení.

Na s. 12 zmiňuje autorka Obnovené zřízení zemské chybně k roku 1622.

S. 15: zavádějící formulace v souvislosti s Kadlinským a jeho překladem sbírky Trutznachtigall F. Spee, Kadlinského Zdoroslaviček je právě onou adaptací.

S. 16: Škarkou zmíněná (a jednostranně viděná) podobnost mezi Koniášovou Citharou a Božanovým Slavíčkem musí být zařazena do muzikologického kontextu, je přece zásadní rozdíl mezi nenotovaným tiskem malého formátu a foliovým kancionálem s generálbasem.

S. 31: přes praktické určení edice nepovažuji způsob vyznačení hemiol pomocí divisio minima za vhodný, navrhol bych spíše formu přerušované hranaté ligatury, jak se obvykle značí kolorované ligatury v bílé menzurální notaci.

Co se týče edice, změnu formátu a umístění transkripce považuji v zásadě za velmi praktické, problém nastává pouze v situaci, kdy pro množství slok pokračuje na další straně. Nerozumím však argumentaci ohledně změny tóniny v písni Přijde Kristus, Spasitel náš.

Vzhledem k uvedeným výhradám navrhuji hodnocení dobře, práci tímto doporučuji k obhajobě.

V Brně dne 25. 5. 2011

Mgr. Vladimír Mañas, Ph.D.